

σ.30-31.

Κ. Μυλιότος
Αποφιδής:
Θεολογική Β.
τ. Α-Β

Πάρα (τά) και πάρον (τό) ή πάρα (ή) ή πέρος
(ή) άπαλιών άιπολι ή ουθίου εσβ. ουθελιά

ουαίη πέρος κατ'α Pauli G. Eine vorgriechische Inschrift
ιδ. σλ.21-24 (1α) Michalich: Albanische Forschungen 2. 5.
Βέλτιον ήμπερηνωλε δι ήν πέρον - ευλή (= Ηα phara)
-ουοισιαν ή ήμπερον, ήρ διήνεται παρ'η τωτ

αρχαρχωτ και ή κάλλι ή περιεργή ήρ:

- ή Βησσαπάρα,
- ή Δωδ'άπαρο,
- ή Δρυιπάρο και Δρυιπάρα,
- τό Βοι'άπαρο,
- τό Τό'άπαρο,
- τό Οδο'άπαρο,
- τά Δαρδ'άπαρα,
- τά Χιουδ'άπαρα,
- τά Μουτ'άπαρα,
- τά Σιαρ'άπαρα,
- τά Βόσ'άπαρο ιδ. (Προοίον: Πύρ Κωνσταν IV) με
- ή Στρα'άπαρα

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

- Γαλού'άπαρα,
- Βαγ'άπαρα,
- Κραυη'άπαρα,
- Βου'άπαρα (Εν τωτ ήμπεργιτ ήν ήμπερον Πίφα ή
- ή Βορ'άπαρο κατ'ημπερηνωλε ήν ήμπερον Πίφα ή
- ήμπερον ήμπερον (Αίγυπτο (- Βερδ'άπαρο). 2/1
- Dobrowsky, Slavik τ. XII σ. 1895 Sophia σ. 536)
- ή Σια'άπαρο

Ευήνεται ήμπερον ήμπερον ήμπερον και ήμπερον τωτ ήμπερον

σ. 35.

Ευήνεται τωτ ήμπερον ήμπερον ήμπερον ήμπερον
Ηυχ'η (24 ήλ. Schmidt: ήμπερον, ήμπερον ήμπερον) Πύρ. ήμπερον

Π. Πύρ ήμπερον
Αίλι ήμπερον σ. 35

2
(καάπρος), Ἑλλ. ἱππρος (κρίδ), λατ. apri (καάπρος) καὶ capri, ουσιώδ.
καάπρος (καάπρος), Ἑλλ. καάπρος κη.
Προβ. Θρακικῆ Ἐβρύληγι. Ἐβρύληγι

σ. 35

Ζαλ κός, δὲ ἀρῆτα, Θρακικῆ (Πορρὺ, π. 14).

Ἀβρὸύνη, Θρακικῆ (Ἐπιγράμ. Ἀντίβατ 7, σ. 43).

Ἐβρύληγι Σίβου, ἰ. πρὶν (βλ. Θρακικῆ I 245. Χθ. 1928)

